

Betænkning

over

I. forslag til lov om ændring af lov om folkepension.

(Forhøjelse af grundbeløb m.v.),

II. forslag til lov om ændring af lov om invalidepension m. v.

(Forhøjelse af ydelser) og

III. forslag til lov om ændring af lov om pension og hjælp til enker m. fl.

(Forhøjelse af grundbeløb m.v.).

(Afgivet af socialudvalget den 2. maj 1972).

Udvalget har behandlet lovforslagene i 5 møder og herunder stillet en række skriftlige spørgsmål til socialministeren. Svarene på 2 af disse optrykkes som bilag til betænkningen.

Ad I. forslag til lov om ændring af lov om folkepension. (Forhøjelse af grundbeløb m. v.).

Udvalget har indgående drøftet rækkevidden af den foreslåede bestemmelse til en ny § 37 a, hvorefter socialministeren og Folkepensionistforeningernes og Invalideorganisationernes Kontaktudvalg forhandler inden fremsættelse af forslag om ændringer af grundbeløb og tillæg.

Socialministeren har i et skriftligt svar til udvalget bl. a. udtalt, at der i udtrykket „forhandler“ alene ligger, at der skal optages forhandlinger eller drøftelser. Hver af parterne kan på et hvilket som helst tidspunkt afslutte drøftelserne, også uanset at enighed ikke er opnået. Der er efter socialministerens opfattelse ingen fortolknings tvivl, således som lovforslaget er affattet.

Hele udvalget er enig i gennemførelsen af den således foreslåede bestemmelse.

Et flertal (socialdemokratiets og socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse uændret.*

Et *mindretal* (det konservative folkepartis, venstres og det radikale venstres medlemmer af udvalget) ønsker at fastslå, at den ekstraordinære forhøjelse stærkt vil beskære mulighederne for at løse påtrængende opgaver på andre sociale og sundhedsmæssige områder.

Mindretallet ønsker endvidere at fastslå, at der ikke foreligger noget efterslæbsproblem, og henviser herved til ministerens svar på spørgsmål 1, der klart viser, at pensionisterne siden 1962 har fået en større andel i velstandsstigningen end den erhvervsaktive del af befolkningen, og at den stigende andel har været særlig markant i årene fra 1968 og fremefter. Svaret på spørgsmål 2 dokumenterer nødvendigheden af at måle pensionsniveauet ud fra nettototal (disponibel indkomst).

I henseende til de indsnævrede prioriteringsmuligheder påpeger mindretallet, at den ekstraordinære forhøjelse på 300 mill. kr. vil komme til at hvile med stadigt stigende beløb ud over de 300 mill. kr. årligt på de kommende års budgetter, hvilket i den nuværende økonomiske situation stærkt vil beskære det offentliges muligheder for at påtage sig mere påtrængende opgaver. Det må derfor stærkt beklages, at det ikke har været muligt at få en seriøs drøftelse i udvalget om en prioritering af de kommende